

Arrest

nr. 183 749 van 13 maart 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Gemeente BEERNEM, vertegenwoordigd door de Burgemeester

DE VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, in eigen naam en in hoedanigheid van haar minderjarig kind X, op 14 juli 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Burgemeester van 14 juni 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 juli 2016 houdende het bevel tot terugbrenging.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 juli 2016 met referthenummer X.

Gelet op de beschikking van 16 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERBRUGGEN, die loco advocaat K. VERBIST verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

J.K. heeft, op datum van 17 december 2015, als Unieburger een aanvraag voor een verklaring van inschrijving (bijlage 19) ingediend bij het gemeentebestuur van Beernem, in de hoedanigheid van bloedverwant van haar moeder, zijnde verzoekster.

Op 13 juni 2016 treft de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel tot terugbrenging. Op 14 juni 2016 weigerde de gemachtigde van de burgemeester de aanvraag tot verblijf van meer dan die maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, welke luiden als volgt:

Eerste bestreden beslissing:

“In uitvoering van artikel 51, § 1, eerste lid / 51, § 1, derde lid 151, § 2, tweede lid / 52, § 3 / 52, § 4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 17/12/2016 werd ingediend door:

Naam: K.
Voorna(a)m(en) J.
Nationaliteit: Slovaakse
Geboortedatum: 28/07/2001
Geboorteplaats: Kosice

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te / verklaart te verblijven te (...).

Om de volgende reden geweigerd:

- De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie.*
- De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie;*
- De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie;*
- Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend;*
- De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie;*
- Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid;*
- Het recht op verblijf wordt om redenen van volksgezondheid geweigerd:*

Gelet dat het verblijf van meer dan 3 maanden als descendant van een EU burger (werknemer, werkzoekend,...enz.) werd geweigerd aan de betrokkene en dat hij/zij niet gemachtigd of toegelaten is tot verblijf op een andere basis dient de betrokkene het land te verlaten binnen de 30 dagen, dit conform art.51 §1,3^e lid van het KB van 08/10/1981.”

Tweede bestreden beslissing:

“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wordt aan M. D.

geboren te Kosice / Tsjecho-Slovakije, op 12.06.1983

van Slovaakse nationaliteit,

verblijvende te (...)

bevel gegeven de genaamde K., J.

geboren te Kosice, op 28.07.2001,

van Slovaakse nationaliteit

verblijvende te (...)

binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar zij gekomen is.

REDEN VAN MAATREGEL zie wet art, 7 eerste lid, 2°: legaal verblijf is verstreken + de bijlage 20

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, Om deze reden levert de gemachtigde van de Staatssecretaris een bevel tot terugbrenging af”.

(...)

Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting stipt de verwerende partij aan dat de tweede bestreden beslissing, houdende het bevel tot terugbrenging van 13 juni 2016, inmiddels ingetrokken werd. De verwerende partij benadrukt echter dat de eerste bestreden beslissing, houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, in het rechtsverkeer blijft. De Raad stelt vast dat het administratief dossier inderdaad een schriftelijk bewijsstuk van de voornoemde intrekking bevat. De vordering is derhalve zonder voorwerp, voor wat betreft de tweede bestreden beslissing, is de vordering niet ontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt verzoekster de schending op van de artikel 74/13 en 74/16 van de vreemdelingenwet alsook de schending van artikel 8 van het EVRM.

3.2. Verzoekster licht haar enig middel integraal als volgt toe:

“Verzoekers menen de volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing: a) Risico voor een lichamelijk en geestelijk gevaar, dan wel ondraaglijke toestand — Geen garantie voor de opvang en tenlasteneming in het land van herkomst. J. is Slowakije, op datum van 16/11/2015, ontvlucht omwille van de ondraaglijke toestand waarin zij zich bevond ten huize van haar vader, de heer K. Ingevolge de drankproblematiek van haar vader en haar bijzonder slechte verstandhouding met de nieuwe vriendin van haar vader, was het voor J. niet langer houdbaar om aldaar woonachtig te blijven. De ernst van de situatie blijkt enerzijds uit het feit dat J. maar liefst 600km ver wegvluchtte naar Praag (Tsjechië) en anderzijds uit het feit dat J. een zelfmoordpoging ondernam. De verwondingen van J., ingevolge haar zelfmoordpoging, werden, op datum van 08/12/2015, vastgesteld door dr. Jan V. (stuk 5). Dr. Jan V. stelde vast dat de linker binnenzijde van de pols van J. recente littekens vertoonde. De moeder van J., tweede verzoekster, vreest, in geval van een terugkeer van J. naar haar land van herkomst (Slowakije), voor een nieuwe zelfmoordpoging van J.. J. zal dan immers moeten terugkeren naar haar vader, de heer K., en zijn nieuwe vriendin, waar zij opnieuw zal worden blootgesteld aan de drankproblematiek van haar vader en aan zijn nieuwe vriendin. Dit aangezien de moeder van J., tweede verzoekster, omwille van haar zelfstandige activiteit als krantenbedeelster en haar nieuw samengestelde gezin met 3 kinderen in België, J. onmogelijk kan vergezellen naar Slowakije. Bovendien heeft tweede verzoekster geen onderkomen in Slowakije, zodat zij haar dochter in Slowakije geen degelijke levensstandaard zou kunnen verschaffen, hetgeen voor haar wel mogelijk is in België. Tweede verzoekster geniet in België immers een inkomen uit haar zelfstandige activiteit als krantenbedeelster. De bestreden beslissing dd. 14/06/2016 heeft het risico dat J. loopt om te worden blootgesteld aan een lichamelijk en geestelijk gevaar, dan wel om op enigerlei andere wijze in een ondraaglijke toestand te worden gebracht, onterecht niet weerhouden als een buitengewone omstandigheid. De bestreden beslissing dd. 14/06/2016 heeft daarentegen louter formalistisch gehandeld, door na te gaan of de vereiste documenten binnen de gestelde termijn werden voorgelegd, quod non. Ondanks het feit dat Gemeente Beernem op de hoogte was van de gezinssituatie van J. in Slowakije (stuk 7), werd in de bestreden beslissing dd. 14/06/2016, in strijd met art.74/16 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet nagegaan of er garanties zijn voor de opvang en tenlasteneming van J. in het land van herkomst, Slowakije. Daarentegen maakt de bestreden beslissing dd. 14/06/2016 hiervan op geen enkele wijze melding, laat staan dat deze haar beslissing op dit gebied motiveerde. Nochtans is de gezinssituatie van de vader van J., de heer K., van die aard dat J. hierin onmogelijk opnieuw kan worden opgenomen. De terugkeer van J. naar het gezin van haar vader is geenszins wenselijk, noch opportuun. Het is absoluut niet in het belang van J. om haar opnieuw in deze opvangstructuur te plaatsen (art. 74/13 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen). Gelet op het voorgaande, dient voormeld risico voor een lichamelijk en geestelijk gevaar, dan wel een ondraaglijke toestand, te

worden weerhouden als een buitengewone omstandigheid, dewelke rechtvaardigt dat de aanvraag van een verklaring van inschrijving door J. wordt goedgekeurd.

b) Recht op privé- en gezinsleven Artikel 8 EVRM luidt als volgt:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. "

De bestreden beslissing dd. 14/06/2016 vormt een inmenging in het privé- en gezinsleven van J. en haar recht op een familiaal leven, en is aldus in strijd met artikel 8 EVRM. De eerbiediging door de Belgische Staat van het gezins- en familieleven behelst zowel een positieve als een negatieve verplichting. Artikel 8, lid 2 EVRM bepaalt dat een inmenging van de overheid in het gezinsleven geenszins willekeurig mag zijn. Een inbreuk is slechts legitiem indien ze door het nationale recht is voorzien, een legitiem doel dient en nodig is in een democratische samenleving of ter bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. De positieve verplichting houdt in dat de staat actief moet optreden ter bescherming van het gezinsleven en de vereiste maatregelen dient te nemen ter vrijwaring van dit recht. Verzoekers leggen 'ernstige en bewezen motieven' voor dat J. een reëel gevaar loopt op een schending van artikel 8 EVRM. J. is een bloedverwante in de neergaande lijn van mevrouw M., tweede verzoekster. Mevrouw M. is de moeder van J.. J. en haar moeder wonen inmiddels reeds gedurende 8 maanden samen te (...). Ook tot en met haar 9 jaar verbleef J. bij haar moeder, de eerste twee jaar tezamen met haar vader in Slowakije en nadien alleen met haar moeder in België. Sedert 04/01/2016 loopt J. eveneens school in het nabijgelegen Technisch Instituut Heilige Familie te Brugge (stuk 3). Het staat dan ook ontegensprekelijk vast dat de bestreden beslissing dd. 17/03/2016 een inmenging vormt in het gezinsleven van J.. In geval van een terugkeer van J. naar haar land van herkomst (Slowakije), zal zij opnieuw worden losgerukt van haar moeder. Tevens zal zij worden weggerukt uit haar inmiddels vertrouwde leefomgeving. Een gebeurlijke scheiding tussen J. en haar moeder, dewelke in België verblijft, zou ongetwijfeld ernstige emotionele en psychologische schade teweegbrengen. Zoals reeds eerder aangetoond, is het voor de moeder van J., tweede verzoekster, onmogelijk om J. te vergezellen naar Slowakije. Het centrum van haar socio-culturele belangen bevindt zich in België. Door de beslissing tot weigering van een verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, dreigt de band tussen J. en haar moeder ernstig onder druk te worden gezet.

De verplichting tot verwijdering van J. van het grondgebied, kan slechts een gerechtvaardigde inmenging in haar gezinsleven uitmaken in zoverre deze strikt noodzakelijk is in een democratische samenleving. J. vormt op geen enkele wijze een bedreiging voor de openbare orde en/of veiligheid. De verwijdering van J. van het Belgisch grondgebied is bijgevolg niet noodzakelijk voor onze democratische samenleving. De beslissing tot weigering van een verblijf en de verwijdingsmaatregelen kunnen niet opwegen tegen het familiaal belang van J.. Het gezinsleven van J. dient te primeren op de verplichting om terug te keren naar haar land van herkomst".

3.3. De Raad merkt vooreerst op dat het inmiddels ingetrokken bevel tot terugbrenging van 13 juni 2016 gericht was aan de minderjarige J.K. Doch ook de beslissing houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 14 juni 2016, is enkel geadresseerd aan de minderjarige J.K.

3.4. De bevelscomponent van de eerste bestreden beslissing is gebaseerd op artikel 51,§ 1 ,van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort het vreemdelingenbesluit), dat luidt als volgt:

§ 1. Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag, zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

In dit geval beschikt de burger van de Unie over een bijkomende termijn van een maand om de vereiste documenten over te leggen. Deze bijkomende termijn van een maand begint te lopen vanaf de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde bijlage 20.

Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.”

3.5. De gemachtigde geeft zelf aan dat het bevel om het grondgebied te verlaten gestoeld is op artikel 51, § 1, 3e lid, van het vreemdelingenbesluit. Verzoekster legde inderdaad niet alle vereiste bewijsstukken over binnen drie maanden na de indiening van haar aanvraag. Vervolgens verkreeg verzoekster de bijkomende termijn van één maand om de vereiste documenten over te leggen. Hetgeen zij zelf ook bevestigt in haar inleidend verzoekschrift. Doch zij slaagde er niet in een bewijsstuk voor te leggen aangaande het *“recht van bewaring (vonnis van de rechtbank) of toestemming van de afwezige ouder (legalisatie handtekening in land waar de andere ouder zich bevindt)”*. Verzoekster betwist dit overigens niet in haar inleidend verzoekschrift, integendeel zij bevestigt het ontbreken van dergelijk door de gemachtigde uitdrukkelijk gevraagd bewijsstuk.

3.6. Gelet op bovenstaand feitelijk verloop op artikel 51, § 1, 3e lid, van het vreemdelingenbesluit is het de gemachtigde in dergelijk geval toegestaan *“zo nodig”* een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen.

3.7. Daargelaten de vraag of de motivering van de bevelscomponent van de eerste bestreden beslissing, motivering welke luidt als volgt: *“Gelet dat het verblijf van meer dan 3 maanden als descendant van een EU burger (werknemer, werkzoek,...enz.) werd geweigerd aan de betrokkene en dat hij/zij niet gemachtigd of toegelaten is tot verblijf op een andere basis dient de betrokkene het land te verlaten binnen de 30 dagen, dit conform art.51 §1,3e lid van het KB van 08/10/1981”*, afdoende naar feiten en recht gemotiveerd is, gelet op de discretionaire bevoegdheid waarover de gemachtigde luidens de bepaling *“zo nodig”*, over beschikt, wijst de Raad evenwel op het volgende.

3.8. Verzoekster voert naast de schending van artikel 74/16 van de vreemdelingenwet, tevens de schending aan van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 74/16 van de vreemdelingenwet dient opgemerkt te worden dat dit artikel betrekking heeft op niet-begeleide minderjarige vreemdelingen. Daar de minderjarige K.J. niet voldoet aan deze kwalificatie, gelet op de aanwezigheid van haar moeder als wettelijke vertegenwoordigster bij haar in het Rijk, kan zij de schending van dit artikel dan ook niet dienstig aanvoeren.

Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

3.9. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de raadsman van verzoekster op 18 april 2016, dus vooraleer de bestreden beslissing op 14 juni 2016 genomen werd, een brief toestuurde aan de verwerende partij waarin zij het volgend mededeelt:

“(…) De dochter van mijn cliënte is, op datum van 16/11/2015, immers vanuit de woonst van haar vader, de heer K., te Slowakije weggevlucht naar Praag (Tsjechië). Tevens ondernam zij een zelfmoordpoging. Dit ingevolge enerzijds de drankproblematiek van haar vader en anderzijds haar bijzonder slechte verstandhouding met de nieuwe vriendin van haar vader. Om die reden verblijft J. K. sedertdien bij haar moeder. (...)”

3.10. Nu het bestuur op de hoogte was van de familiale omstandigheden waarin minderjarige K.J. verkeert, schendt zij artikel 74/13 van de vreemdelingenwet door niet te motiveren omtrent *“het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”*

3.11. Gelet op de minderjarigheid van verzoekster, gelet op haar kwetsbare positie, gelet op het moeilijk familieleven dat haar bij haar vader mogelijks te wachten staat en gelet op haar gezondheidstoestand,

waren er gronden uit artikel 74/13 van de vreemdelingenwet aanwezig, welke in overweging hadden genomen moeten worden. Uit de motivering van de bevelscomponenent van de eerste bestreden beslissing van 14 juni 2016 blijkt evenwel geenszins dat het bestuur deze gronden overwogen of afgetoetst heeft.

3.12. De bevelscomponent van de eerste bestreden beslissing van 14 juni 2016 schendt dan ook artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

3.13. Daar de bevelscomponent vernietigd wordt en definitief uit het rechtsverkeer verdwijnt, gaat de eerste bestreden, beslissing van 14 juni 2016 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden niet langer vergezeld van een verwijderingsmaatregel. Zodoende dient de vermeende schending van artikel 8 van het EVRM in de huidige stand van verzoekster verblijfsrechtelijke situatie, niet besproken te worden.

3.14. Verzoekster ontwikkelt geen andere middelen dan deze gestoeld op de vermeende schendingen van artikel 74/13 en 74/16 van de vreemdelingenwet en de vermeende schending van artikel 8 van het EVRM. De Raad besluit evenwel met de vaststelling, dat wat betreft de eerst bestreden beslissing van 14 juni 2016, prima facie kan vastgesteld worden dat, aangezien verzoekster in haar inleidend verzoekschrift zelf toegeeft het vereiste stuk niet binnen de wettig geldende termijnen heeft bijgebracht, niet kan ingezien worden waarom haar aanvraag door het bestuur ingewilligd had moeten worden. Aldus blijft de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden overeind.

Enkel de bevelscomponent van de eerste bestreden beslissing van 14 juni 2016 houdende de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), dient te worden vernietigd.

Het enig middel is gegrond in de aangegeven mate.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd in zoverre gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing voor wat het bevel om het grondgebied te verlaten van 14 juni 2016 betreft. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp voor wat het bevel tot terugbrenging betreft. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de gemachtigde van de burgemeester van 14 juni 2016 wordt vernietigd voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp in zoverre gericht tegen het bevel tot terugbrenging van 13 juni 2016.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen in zoverre gericht tegen de beslissing van de burgemeester van 14 juni 2016 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend zeventien door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU